

Erstatningsnævnet dømt i landsretten. Der skulle dispenseres, selvom der ikke var sket rettidig politianmeldelse

Østre Landsret har ved dom af 30. august i år pålagt Erstatningsnævnet at skulle anerkende, at der er grundlag for at dispensere fra betingelsen i offererstatningsansvarslovens § 10 om politianmeldelse af den tilskadekomst, der overgik en socialpædagog i januar 2012.

Et voldsomt overfald

Socialpædagogen blev i 2012 udsat for et overfald af en patient på et psykiatrihospital. Patienten havde Alzheimer og var kendt for at være aggressiv og voldelig i sin udtryksform. Patienten havde ved overfaldet trukket socialpædagogen ud på gangen, skubbet ham voldsomt og efterfølgende taget kvælertag på ham.

I samarbejde med en sikkerhedsrepræsentant udfyldte han umiddelbart efter episoden en beskrivelse af hændelsesforløbet og aftalte med sin leder, at skaden skulle anmeldes til politiet.

Han blev herefter bragt på skadestuen og hjemsendt efter knap et døgn ophold, men blev dagen efter på ny indlagt, blandt andet med henblik på yderligere undersøgelse af smerter i nakken.

Overfaldet anmeldt til politiet 2 uger efter

2 uger efter overfaldet blev episoden anmeldt til politiet af arbejdsgiveren. Erstatningsnævnet spurgte arbejdsgiveren, hvorfor episoden først var anmeldt efter et par uger, og om det var korrekt, at socialpædagogen havde bedt om politianmeldelse.

Arbejdsgiveren havde i svar til Erstatningsnævnet i december 2014 forklaret, at det var korrekt, at socialpædagogen havde bedt om, at der skete politianmeldelse, men nævnte herefter at, da en af betingelserne herfor er, "*at hændelsesforløbet er udførligt beskrevet*", og "*da skaderamte ikke var til stede i afdelingen, har det været vanskeligt at overholde fristen på 72 timer*". Man oplyste endvidere, at der er "*ikke i afdelingen en fast procedure for sagsgang ved politianmeldelse, så der er gået nogen tid, før arbejdsskaderegistreringen med tilhørende hændelsesbeskrivelse er blevet udarbejdet*".

Afvist af Erstatningsnævnet

I marts 2015 traf Erstatningsnævnet afgørelse om at afslå ansøgningen, fordi forholdet ikke var anmeldt til politiet inden 72 timer, og da der ikke var angivet tilstrækkelige grunde til at fravige kravet om rettidig anmeldelse.

Nævnets afgørelse var dels begrundet med, at der ikke var oplyst om konkrete individuelle pædagogiske hensyn, der skulle tale imod rettidig politianmeldelse, og dels at det var "*uden betydning, at (offeret) bad arbejdsgiveren om at politianmelde hændelsen, idet (han) i den henseende identificeres med arbejdsgiveren*".

Sagen for byretten

Under byretssagen forklarede socialpædagogen i øvrigt, at han indenfor de 72 timer – grundet en oplysning fra en sygeplejerske om vigtigheden af politianmeldelse – tillige kontaktede sin arbejdsgiver telefonisk for at få bekræftet, at det ville blive politianmeldt.

Erstatningsnævnets advokat var ikke uenig i, at arbejdsgiveren var blevet bedt om at forestå politianmeldelse, men lagde meget vægt på at det ikke var dokumenteret, at socialpædagogen

kunne have forventning om, at der ville ske politianmeldelse inden 72 timer, og argumenterede i øvrigt for at han selv kunne og burde have politianmeldt indenfor fristen.

Nævnets advokat fremhævede særligt, at da der var kommet en ny oplysning om, at socialpædagogen efter opfordring fra en sygeplejerske havde kontaktet arbejdsgiveren, var der tale om nye oplysninger, som ikke kunne indgå i bedømmelsen, og hvis de skulle tillægges betydning, måtte det føre til hjemvisning, så Nævnet i givet fald kunne foretage en vurdering heraf.

Byretten nåede frem til, at det ville være af væsentlig betydning for afgørelsen af sagen, om han havde en sådan forventning om, at politianmeldelse var indgivet indenfor fristen, men fandt dernæst at dette ikke var et forhold, som var bedømt og vurderet af Erstatningsnævnet, og at sagen derfor skulle hjemvises til Erstatningsnævnet. Byretten ville altså ikke selv foretage en sådan bevisvurdering.

Landsrettens principielle afgørelse

På vegne SL ankede vi dommen, blandt andet fordi dette spørgsmål efter vores opfattelse burde vurderes af domstolene som et helt enkelt bevisspørgsmål og ikke hjemvises til Erstatningsnævnet på ny.

Østre Landsret har nu fundet, at Erstatningsnævnet har tolket reglerne for restriktivt. Landsrettens afgørelse tydeliggør, at hvis man med rimelighed er gået ud fra, at en anden (her arbejdsgiveren) har anmeldt sagen til politiet, så er det en acceptabel grund til, at sagen ikke er blevet politianmeldt inden for 72 timer.

Kommentarer

Dommen er væsentlig derved, at den afviser Nævnets synspunkt om, at offeret identificeres med arbejdsgiveren, når offeret og arbejdsgiveren havde aftalt, at episoden ville blive anmeldt af arbejdsgiveren, og afviser et synspunkt om at offeret skulle kunne forudsætte, at anmeldelse fra arbejdsgiveren ville ske inden 72 timer.

Derudover er dommen væsentlig i forhold til det synspunkt, som ofte fremføres af advokater for myndigheder, hvis afgørelse anfægtes; nemlig at domstolene kan efterprøve afgørelser i lyset af, ikke blot de oplysninger indhentet forud for afgørelsen, men tillige de oplysninger der fremkommer under retssagen, og selv kan foretage relevante bevisvurderinger fremfor at hjemvise.

Spørgsmål kan rettes til Søren Kjær Jensen, der har ført sagen for SL.